

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

جملات قصار عارف واصل ، بهجت عارفان ، حضرت آیت الله بهجت
(کتاب جرعه ی وصال)
با تاییدیه ی دفتر معظم له

مرحوم آیت الله محمد تقی بهجت رحمته الله علیه

با تمام وجود گناه کردیم

نه نعمتهایش را از ما گرفت و نه گناهانمان را فاش کرد

اگر بندگی اش را می کردیم چه می کرد؟

حضرت آیت الله بهجت

➤ به خدا پناه می بریم ، از راهی که شرطش پا گذاشتن بر روی حق باشد ؛ به خدا پناه می بریم که از راهی برویم که نتوانیم برگردیم!

➤ خدا کند اگر دانستیم نمی توانیم برویم و باید برگردیم ، برگردیم ، و گرنه خدا میداند که چقدر باید دروغ بگوییم و خطاهای خود را توجیه کنیم!؟

➤ در محضر بهجت ، ج ۲ ص ۳۱۳

۱- ذکر الله که حدی ندارد ، اعمّ از ذکر قلبی و لسانی ، بلکه اعم از ذکر بدنی است. چون تمام طاعات و همه ی آنچه مرضی خداست ، ذکر الله است. (در محضر بهجت ج ۱ ص ۷)

۴- آیا خوبست به ذاتی که موت و حیات و مرض و صحت و غنا و فقر به دست اوست ، مراجعه کنیم و رابطه ی دوستی داشته باشیم ، یا کسی که خود محتاج و ناتوان و بیچاره است؟! (در محضر بهجت ج ۱ ص ۱۱)

۶- منظور از اسما در آیه « و علّم الآدم السما کلّها » سوره ی بقره ی آیه ی ۳۱ « و تمامی اسما را به حضرت آدم آموخت » علم به حقایق است که موجب امتیاز انسان از حیوانات بلکه فرشتگان می گردد. (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۶)

۷- نتیجه ی خلق و مخلوق در حدیث قدسی: « خلقت الاشیا لاجلک و خلقتک لاجلی » « تمام اشیا را برای تو آفریدم و تو را برای خودم » علم و معرفت است. (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۷)

۸- ما را شناخته اند ، اعمال ما محفوظ است و عکس برداری شده است ... آیا شهادت دست و پا و دیگر اعضا و جوارح شوخی است؟ (در محضر بهجت ج ۱ ص ۵۱)

۱۰- اگر قلم تکوین و اراده ی تکوینه ی خدا نباشد ، هیچ قدرتی ولو بخت النصر (یکی از پادشاهان جبّار و ستمگر تاریخ) نمی تواند ضرری برساند. (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۰۴)

۱۲- ملایکه ، صدای ما را ضبط می کنند ، هم از گفتار ما ، هم از اصل و نیت گفتار ما که به داعی الهی صادر شده است ، یا نفسانی و شیطانی ، عکس برداری می کنند. (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۰۰)

- ۱۷- ائمه اطهار علیهم السلام از حال ما غافل نیستند ؛ اگر چه ما از آنها غافل باشیم . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۲۰۸)
- ۱۸- هر بلایی که به ما می رسد ، در اثر دوری از اهل بیت و روایات ماثوره از ایشان است . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۲۷۴)
- ۱۹- نجات برای کسی است که اهل بیت را در همه جا مورد تخاطب و حاضر می بیند . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۲۹۵)
- ۲۰- پا جای پای معصومین بگذارید نه جای پای دیگران ! ملازم علما باشید ! همیشه روشن باشید ؛ و با مطالب مفید ، حیات بخش و آموزنده سر و کار داشته باشید ! (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۰۲)
- ۲۱- حرم مطهر امام رضا علیه السلام نعمت بزرگ و گزانشدنی است که در اختیار ایرانی هاست ؛ عظمتش را خدا می داند ! (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۲۸)
- ۲۴- خدا کند این توجه و ارادت و محبت به اهل بیت در دلهای ما باقی بماند و با محبت آنها از دنیا برویم . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۳۴)
- ۲۵- چرا ما شیعیان هر روز به پای منبر امیرالمومنین و ائمه هدی و رسول الله نمی رویم و به حکم ، آداب و معارفی که الی ماشا الله در اخبار نهفته است ، گوش فرا نمی دهیم . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۲۸۳)
- ۲۶- انسان اگر هر یک از مشاهد مشرفه را طواف کند ، همه ی مشاهد را در همه جا زیارت کرده است و برای او مفید است . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۴۰۰)
- ۲۷- توسلات خیلی نافع است . به این امام زاده ها زیاد سر بزنید ! این بزرگواران همچون میوه ها که هر کدام یک ویتامین خاصی دارند ، هر کدامشان خواص و آثاری دارند . (گوه‌های حکیمانه ص ۱۰۴)
- ۲۸- از محبت اهل بیت نباید دست برداشت ؛ همه چیز توی محبت است ، اگر چیزی داریم از محبت است . (به سوی محبوب ص ۱۲۲)

۳۱- خدا می داند رحمت اهل بیت و خاندان رسالت چقدر وسیع است! رحمت اینها، تابع رحمت واسعه ی الهی است. (در محضر بهجت ج ۲ ص ۸۶)

۳۲- اهم آداب زیارت این است که بدانیم. بین حیات معصومین و مماتشان، هیچ فرقی وجود ندارد!
(برگی از دفتر آداب ص ۱۴۰)

۳۳- اگر کسی بخواهد تشنگی و عطش دیدار معصومین را در وجود خود تخفیف دهد، زیارت مشاهد مشرفه به منزله ی ملاقات آنها و دیدار حضرت غایب است. آنها در هر جا حاضر و ناظرند. ((در محضر بهجت ج ۲ ص ۴۰۰))

۳۵- بکا بر مصائب اهل بیت و به خصوص سید الشهداء شاید از آن قبیل مستحباتی باشد که مستحبی افضل از آن نیست! بکا من خشیه الله «گریه از ترس خداوند» آن هم همین جور است؛ شاید افضل از آن نباشد!
(نکته های ناب ص ۶۳)

۳۷- به هر اندازه از بیانات اهل بیت دور باشیم، از خود ایشان دوریم. (نکته های ناب ص ۷۴)

۳۸- یک دست شما قرآن، و دست دیگر عترت باشد! عترت معارفش در مثل نهج البلاغه است؛ اعمالش در مثل صحیفه ی سجّادیه است؛ اعمال تکلیفیه اش در مثل رساله های عملیه است. (به سوی محبوب ص ۱۱۸)

۳۹- مگر ثواب زیارت سیدالشهدا را ما می دانیم چه خبر است؟! مگر می دانیم روایاتی که درباره ی زیارت سید الشهداء وارد شده، به کجا رسیده است!؟

هیچ می توانی بگویم: کان کمن زار الله فی عرشه «زیارت امام حسین علیه السلام در شب جمعه مانند کسی است که خدا را در عرشش زیارت کرده است» یعنی چه؟

یا همین بکا بر سید الشهداء ثوابش چه اندازه است؟ آیا می توانیم حدیّ برایش بگویم که دیگر از آن بالاتر نیست؟ (گوهر های حکیمانه ص ۶۲)

- ۴۰- امام زمان علیه السلام عین الله الناظره و اذنه السامعه و لسانه الناطق و یده الباسطه « چشم بینا ، گوش شنوا ، زبان گویا ، و دست گشاده ی خداوند است . » (در محضر بهجت ج ۱ ص ۲۲)
- ۴۲- سبب غیبت امام زمان علیه السلام خود ما هستیم . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۹۱)
- ۴۳- به افرادی که پیش از ظهور در دین و ایمان باقی می مانند و ثابت قدم هستند ، عنایات و الطاف خاصی می شود . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۱۰۲)
- ۴۴- لازم نیست که انسان در پی این باشد که به خدمت امام زمان عجل اللع تعالی فرجه شریف ، تشرّف حاصل کند ، بلکه شاید خواندن دو رکعت نماز ، سپس توسّل به ائمه بهتر از تشرّف باشد . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۱۸۷)
- ۴۵- ما در زندگی در معرض غرق شدن هستیم ؛ دستگیری ولی خدا لازم است تا سالم به مقصد برسیم . باید به ولی عصر استغاثه کنیم که مسیر را روشن سازد و ما را تا مقصد ، همراه خود ببرد . (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۱۱)
- ۴۸- با وجود اعتقاد داشتن به رئیسی که عین الله الناظره است ، آیا می توانیم از نظر الهی فرار کنیم و یا خود را پنهان کنیم ؛ هر کاری را که خواستیم ، انجام دهیم؟! چه پاسخی خواهیم داد؟! (در محضر بهجت ج ۱ ص ۸۹)
- ۴۹- هر چند حضرت حجّت از ما غایب و ما از فیض حضور آن حضرت محرومیم ؛ ولی اعمال مطابق یا مخالف دفتر و راه و رسم آن حضرت را می دانیم ؛ و اینکه آیا آن بزرگوار را با اعمال و رفتار خود خشنود ، و سلامی - هر چند ضعیف - خدمتش می فرستیم ؛ و یا آن حضرت را با اعمال ناپسند ، ناراضی و نارحت می کنیم! (در محضر بهجت ج ۱ ص ۳۶۴)
- ۵۰- علایم حتمیه و غیر حتمیه برای ظهور آن حضرت ذکر کرده اند . ولی اگر خبر دهند فردا ظهور است هیچ استبعاد ندارد! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۴۲۱)

- ۵۱- انتظار ظهور و فرج امام زمان علیه السلام با اذیت دوستان آن حضرت سازگار نیست! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۳۶۶)
- ۵۲- چقدر حضرت مهربان است به کسانی که اسمش را می برند و صدایش می زنند و از او استغاثه می کنند؛ از پدر و مادر هم به آنها مهربان تر است! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۳۶۶)
- ۵۳- مخصوصا دعای شریف « الهی عظم البلاء را بخوانید و از خدا هم بخواهیم برساند صاحب کار را .
(به سوی محبوب ص ۶۱)
- ۵۵- آیا نباید در فکر باشیم و با تضرع و زاری برای ظهور فرج مسلمان ها و مصلح حقیقی حضرت حجت دعا کنیم؟!
(در محضر بهجت ج ۲ ص ۳۸)
- ۵۷- : افسوس که همه برای برآورده شدن حاجت شخصی خود به مسجد جمکران میروند و نمی دانند که خود آن حضرت چه التماس دعایی از آنها دارد که برای تعجیل فرج او دعا کنند! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۱۸)
- ۵۸- هر کسی باید به فکر خود باشد و راهی را برای ارتباط با حضرت حجت و فرج شخصی خود پیدا کند ، خواه ظهور و فرج آن حضرت دور باشد ، یا نزدیک ! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۳۳)
- ۶۰- قلب ها از ایمان و یاد خدا پیدا کنید ، تا برای شما امضا کنیم که امام زمان آنجا است . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۷۹)
- ۶۱- اشخاصی را می خواهند که تنها برای حضرت باشند. کسانی منتظر فرج هستند که برای خدا و در راه خدا منتظر آن حضرت باشند ، نه برای برآورده شدن حاجات شخصی خود! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۸۸)
- ۶۲- اگر به قطعیات و یقینیات دین عمل کنیم ، هنگام محاسبه پی می بریم که از کدام یک از کارهایی که کرده ایم قطعا حضرت امام زمان راضی است؛ و از چه کارهاییمان قطعا ناراضی است. (در محضر بهجت ج ۲ ص ۲۵۰)

۶۵- فرموده اند شما خود را اصلاح کنید ، ما خودمان به سراغ شما میایم . لازم نیست شما دنبال ما باشید ! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۴۰۰)

۷۰- از گناه ما و بخاطر اعمال ما است که آن حضرت (حضرت حجت) هزار سال در بیابان ها در به در و خائف است . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۴۴)

۷۲- خدا می داند در دفتر امام زمان علیه السلام جزو چه کسانی هستیم ! کسی که اعمال بندگان در هر هفته دو روز (روز دوشنبه و پنج شنبه) به او عرضه می شود . همین قدر می دانیم که آنطوری که باید باشیم ، نیستیم . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۲۰)

۷۳- با اینکه ارتباط با آن حضرت و فرج شخصی امری اختیاری ما است (به خلاف فرج عمومی) با این حال چرا اهمیت نمی دهیم که چگونه با آن حضرت ارتباط برقرار کنیم ؟! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۳۴)

۷۵- آیا میشود رئیس و مولای ما حضرت ولی عصر محزون باشد و ما خوشحال باشیم ؟! او در اثر ابتلای دوستان گریان باشد و ما خندان و خوشحال باشیم و در عین حال خود را تابع آن حضرت بدانیم ؟! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۱۸۱)

۷۷- اگر اهل ایمان ، پناهگاه حقیقی خود را بشناسند و به آن پناه ببرند ، آیا امکان دارد که از آن ناحیه مورد عنایت واقع نشوند ؟! (در محضر بهجت ج ۲ ص ۲۵۶)

۸۰- راه خلاص از گرفتاری ها ، منحصر است به دعا کردن در خلوات برای فرج عصر ؛ نه دعای همیشگی و لقلقه ی زبان ، بلکه دعای با خلوص و صدق نیت و همراه با توبه . (در محضر بهجت ج ۲ ص ۳۴۷)

۸۲- ما طلباب باید در این فکر باشیم که چگونه میتوانیم یک امضا و تاییدی از مولایمان حضرت ولی عصر بگیریم ؟! یعنی چگونه درس بخوانیم و چگونه رفتار کنیم ، که مولایمان ما را امضا و تایید کنند ؟! (بهجت عارفان ص ۲۰۲)

- ۸۴- نماز جامی از از الذّٰ لذایذ (لذت بخش ترین لذت ها) که چنین خمیری خوشگوار در عالم وجود نیست !
- ۸۵- نماز اعظم مظاهر عبودیت است که در آن ، توجه به حقّ است .
- ۸۷- قرب مراتبی دارد و بالاترین آنها لقا است . و هر مرتبه از مراتب قرب را مقربّی است که بالاترین آنها نماز است .
- ۹۰- شاید حکمت تکرار نماز - علاوه بر تثبیت - سیر باشد ؛ به این نحو که هر نمازی از نماز قبلی بهتر و نماز قبلی زمینه ساز نماز بعدی باشد.
- ۹۲- س : اجمالا بفرمایید حضور قلب ، چگونه حاصل می شود ؟
- بسمه تعالی - اگر مقصود حضور قلب است ، با نوافل و عبادات مستحبّه و از آن جمله ، تبدیل فرادی به جماعت است. تحصیل حضور قلب به این می شود که در اوقات غفلت به خود فشار نیاورد؛ و در اوقات حضور آنرا اختیارا از دست ندهد.
- ۹۴- اصلاح نماز مستلزم اصلاح ظاهر و باطن و دوری از منکرات ظاهریّه و باطنیّه است . و از راههای اصلاح نماز ، توسّل جدی در حال شروع نماز به حضرت ولی عصر می باشد .
- ۹۵- گوی سبقت را نماز شب خوان ها ربودند مخفیانه !
- ۹۶- س : برای توفیق نماز شب چه کنیم ؟
- ج : با قرائت آیه ی آخر کهف و اهتمام به این امر اگر علاج نشد ، تقدیم بر نصف می شود (قبل از نیمه شب بجا آورده شود .)

➤ ۹۷- س : در نماز شب و سحر خیزی قدری کسل هستم ، لطفا راهنمایی فرمایید !

➤ ج : بسمه تعالی - کسالت در نماز شب به این رفع می شود که بنا بگذارید هر شبی که موفق (به خواندن آن) نشدید ، قضای آن را بجا بیاورید.

➤ ۹۹- این احساس لذت در نماز ، یک سری مقدمات خارج از نماز دارد ، و یک سری مقدمات در خود نماز . آنچه پیش از نماز و در خارج از نماز باید ملاحظه شود و عمل شود این است که : گناه نکنید و قلب را سیاه و تیره نکنند. و معصیت روح را مکدر می کند و نورانیت دل را می برد و در هنگام خود نماز نیز انسان باید زنجیر و سیمی دور خود بکشد تا غیر خدا داخل نشود یعنی فکرش را از غیر خدا منصرف کند.

➤ ۱۰۰- یکی از عوامل حضور قلب در نماز این است که : در تمام بیست و چهار ساعت ، باید حواس خود را کنترل کنیم ؛ باید در طول روز برای تحصیل حضور قلب در نماز مقدماتی را فراهم کنیم . باید در طول رو گوش ، چشم و همچنین سایر اعضا و جوارح خود را کنترل کنیم .

➤ ۱۰۱- اگر بدانیم اصلاح امور انسان به اصلاح عبادت ، و در راس آنها نماز است ، که به واسطه ی خضوع و خشوع و آن هم به اعراض از لغو محقق می شود ، کار تمام است !

➤ ۱۰۲- س : مستدعی است جمله ی کوتاه و رسایی در مورد نماز ، مرقوم فرمایید که نصب العین ما قرار گیرد .

➤ بسمه تعالی - از بیانات عالیه در فضیلت نماز در مرتبه ی علیا ، کلام معروف معصوم است ؛ الصلوه معراج المومن (نماز معراج مومن است) برای کسانی که یقین به صدق این بیان نمایند و ادامه دهند طلب این مقام عالی را ...

۱۰۹- در کلمات امیر المومنین نیز آمده است: **واعلم انّ کلّ شی من عملک تبع لصلوتک** « (بدان که تمام اعمالت، تابع نماز است) مشاهده کرده ایم که علمای بزرگ در حال نماز، عجیب و غریب بودند، به گونه ای که گویا آن انسان خارج از نماز نیستند!

۱۱۰- از حدیث: **تنعموا بعبادتی فی الدنیا فانکم تنعمون بها فی الآخرة**: در دنیا به عبادت من متنعم شوید، زیرا در آخرت به همان متنعم خواهید بود.؛ بر می آید که عبادات، قابلیت تنعم دارد؛ ولی ما عبادات را به گونه ای بجا می آوریم که گویا شلاق بالای سر ما است.. گویا داروی تلخی را از روی ناچاری می خوریم.

۱۱۴- در زوایت است که: **لو علم المصلی ما یغشاه من جلال الله، لمانفتل عن صلاته** « اگر نماز گزار میدانست که از جلال الهی چه چیزهایی او را فرا گرفته است، هرگز از نماز روی بر نمی گرداند!»

۱۱۶- از روایت بر می آید: **كانه وقتی بنده با خدا خلوت کرده است، خالق هم با او خلوت کرده است!**

۱۱۹- برخی از مقرّبین از شوی لقای بهشت مرده اند؛ زیرا شنیدن آیات رحمت و نعمت و یا عذاب و نعمت، در انسان موحد تکوینا اثر می گذارد....

۱۲۱- در اطاعت اوامر الهی و نیز در معصیت و به فرمان شیطان و نفس بودن، امر دایر است بین اینکه:

با کسی که حیات و ممات، غنا و فقر و مرض و صحّت و مریض خانه و دکتر، خزانة و ثروت... به دست اوست مجالست کنیم، یا با کسی که هیچ ندارد!؟

۱۲۲- ما در عزم به طاعت، عازم به رفاقت و دوستی و همنشینی با غنیّ قادر و دانای کریم هستیم؛

و در عزم ب معصیت، عزام به رفاقت و هم نشینی با فقیر عاجز و جاهل و لئیم.

- ۱۲۶- اهل بیت به ما یاد داده اند به یقینیات عمل کنیم و هر جا یقین نداشتیم ، توقف و احتیاط نماییم .
- ۱۲۹- انسان چقدر به مرگ نزدیک است و در عین حال ، چقدر آن را دور می پندارد و غافل است .
- ۱۳۰- هر شب در عوالمی از برزخ می رویم که اختیارش با ما نیست .. با اینهمه اینگونه از مرگ غافل هستیم .
- ۱۳۲- هم جنسی و هم شکلی و اختلاط با کفار تسلط و حکومت آنها بر مسلمین را آسان تر می سازد .
- ۱۳۴- انسان می تواند مقام انبیا غیر از مقامات مختصه ی انبیا خاص را حایز گردد.
- ۱۳۶- محال است کسی که قناعت را پیشه نکند ، به آنچه دارد راضی گردد! بر عکس اگر کسی قناعت کند ، مایحتاجش به او می رسد ، هرچند زیاد باشد .
- ۱۳۷- آیا می شود همانگونه که به هنگام گرسنگی و تشنگی، به آب و نان احساس احتیاج می کنیم بلکه بیش تر از آن برای رفع گرفتاری های ایمان احساس احتیاج به دعا برای آنان کنیم!؟
- ۱۳۸- آیا می توانیم سالم بار به منزل ببریم و در عین حال به امور مسلمانان و مومنین بی تفاوت باشیم؟! آیا امکان دارد بدون اهتمام به امور مسلمانان به مقصود برسیم!؟
- ۱۴۰- فقرا در کمبود ها و فقر و ناداری ، باید صبر و شکیبایی کنند و بدانند که آنها هم از نعمت های دیگری برخوردار اند که اغنیا ندارند و اغنیا بلا ها و ابتلائات و گرفتاری هایی دارند و که فقرا ندارند.
- ۱۴۳- بعضی از علما با سفارش به نماز اول وقت و یا نماز شب ، زندگی آینده ی فرزندانشان را تامین می کردند.
- ۱۴۴- داشتن وسایل راحتی و رفاه ، غیر از راحتی و رفاه و آرامش دل است : الا بذكر الله تطمئن القلوب (سوره ی رعد آیه ی ۲۸) یعنی تنها وسیله ی آرامش دل ، ذکر الله است ؛ ولی ما بر اسباب تکیه می کنیم و از مسبب الاسباب غافل هستیم .

- ۱۴۵- اگر بی تفاوت باشیم و برای رفع گرفتاری ها و بلاهایی که اهل ایمان بدان مبتلا هستند دعا نکنیم . آن بلاها به ما هم نزدیک خواهد بود.
- ۱۴۷- مراجعه به تراجم علمای سلف (زندگی نامه ی علمای گذشته) بمنزله ی مراجعه به کتب معتبر اخلاقی است.
- ۱۵۱- چقدر رحمت خدا شامل حال کسانی است که بی تفاوت نباشند و برای رفع اینهمه ابتلائات و بلاهایی که مسلمانان و بر اهل ایمان وارد می شود گریه و تضرع و ابتهال کنند!
- ۱۵۳- ائمه ما دعا ها را در اختیار ما گذاشته اند تا ما را غرق در نور ببینند.
- ۱۵۵- شیطان با شش هزار سال عبادت ، عاقبتش آن طور شد ؛ آیا ما می توانیم مغرور شویم ، به خدا پناه می بریم!
- ۱۵۸- فحش و توهین نا اهل نباید ما را ناراحت کند و از راه و مقصد ، سست و دل سرد نماید.
- ۱۶۱- ما چه می دانیم ؛ خدا می داند که بعضی از ابتلائات ، شرط بعضی افاضات است . شخصی می گفت : به فلان مشکل مبتلا شدم ، خیلی بر معلوماتم اضافه شد.
- ۱۶۲- بنده خیال می کنم فضیلت بکا (گریه) بر سید الشهداء بالاتر از نماز شب است.
- ۱۶۵- آنان که مثل انبیا مامور تبلیغ هستند و بدون چشم داشت و منت ، کار آنها را انجام می دهند ، خدا می داند چه مقاماتی دارند ! البته در صورتی که عالم بما یفعل و یترک و عامل بما یامر و ینهی باشد!
- (به آنچه باید عمل یا ترک شود آگاه باشد ؛ و به آنچه امر یا نهی می کند ، عمل کند)

- ۱۶۶- وقتی فرصتی پیش آمد برای انسان که درس بگوید یا بخواند یا بنویسد باید آن را مغتنم بشمارد .
- ۱۶۷- با نور عقل می توان فروع و اصول دین را اثبات نمود . کسانی که با قواعد و استدلالات عقلی مخالفند ، از بی دینی ترویج می کنند؛ زیرا : لا دین لمن لا عقل له.
- ۱۷۲- اگر بخواهیم محیط خانه گرم و با صفا و صمیمی باشد ، فقط باید صبر و استقامت و گذشت و چشم پوشی و رافت را پیشه ی خود کنیم تا محیط خانه گرم و نورانی باشد.
- ۱۷۳- خوشا به حال کسانی که خطای خود را ببینند و به عیب خود توجه داشته باشد ؛ و عیوب دیگران را نادیده بگیرد؛ و خود را کامل و بی نقص نبیند.
- ۱۸۰- در گرفتاریها باید قدم به قدم به دفتر شرع نگاه کنیم ! هر کجا دیدیم واضح و آشکار است ، پیش رویم . و در مارد شبهه ناک و تاریک ، خود داری و توقف کنیم .
- ۱۸۱- خوب است انسان کار امروز را به فردا ، بلکه کار هیچ ساعتی را به ساعت دیگر حواله نکند مگر از روی عذر. و گرنه نمی داند که بعد از این ساعت چطور خواهد شد.
- ۱۸۲- وای بر ما اگر در خصوص خوردنی ها و نوشیدنی ها از حرام اجتناب نکنیم ! زیرا همین غذاها است که منشا علم و ایمان و یا کفر ما می شود !
- ۱۸۳- خدا می داند که غذا چقدر در ایمان و کفر و اعمال خیر و شرّ انسان مدخلیت دارد !
- ۱۸۵- اگر می خواهید از ناحیه ی دعا به جایی برسید زبان حالتان این باشد : تسلیم خدا هستیم ، هر بخواهد بکند ، بنا داریم عمل به وظیفه ی بندگی کنیم .
- ۱۸۶- خدا می داند این حالت مراقبه و توجه چه تاثیراتی در روح انسان و در تحصیل علم و معرفت دارد !

- ۱۸۷- در این مطلب جای شک نیست که اگر انسان بدان موفق باشد ، برای او کافی است ، و تمام مطالب و نتایج ریاضات شاقه و دشوار را دارد !
- و آن مطلب این است که : انسان خود را در محضر خدا ببیند و خدا را در همه ی احوال مطلع از خود و در همه جا حاضر و بر همه ی کارها و احوال خود ناصر بداند.
- ۱۸۹- این همه ابتلائات و گرفتاری های ما در اثر ناشکری و کفران نعمت های ماست .
- ۱۹۰- شکر موجب ازیاد و فراوانی نعمت هاست ؛ و اگر شکر نکردید خبری از ازیاد نیست . لذا اگر دیدیم ازیاد نیست شک نکنیم و بدانیم که شکر نیست .
- ۱۹۱- سپاسگزاری از نعمت ، به معناب اطاعت خداست که موجب افزایش نعمت می شود. کفران نعمت هم به معنای عصیان الهی و موجب عذاب میشود .
- ۱۹۳- اگر از علما دور شویم ، کار ما از علاج گذشته است ... منظور از عالم ، عالم بالله و عالم دینی است .
- ۱۹۴- اگر بلند کردن صدای بلندگو به اندازه ای باشد که هر کس خواست بخواند نتواند بخوابد ، خلاف سیره ی متشرّعه است .
- ۱۹۵- با رعایت اخلاقیات و رفتار صحیح اسلامی ، افراد غیر مسلمان هم به اسلام و مسلمانان ها گرایش پیدا می کنند .
- ۱۹۶- ما باید در حالت رخا و آسایش حالت ابتغال و تضرّع و توسّل داشته باشیم و ملتجی و شاکر باشیم تا در حالت شدّت و گرفتاری به فریاد ما برسند. و گرنه همان بلا و گرفتاری به سراغ ما می آید.

- ۱۹۷- برای اداره ی تمام جهان کافی است انسان عاقل و مومن و متدین باشد . دیانت و عقل ، برای اداره ی کره ی زمین کفایت می کند.
- ۱۹۸- عدم انجام کار های خیر از قبیل صدقات جاریه و ساختن بناهای عام المنفعه ، مسجد ، حسینیه ها و حمامات و مدارس و بیمارستان ها و .. که امروزه مردم از آنها محروم اند ، از بی پولی نیست ؛ بلکه از بی توفیقی ماست .
- ۲۰۰- بلا هایی که بر سر ما وارد می شود ، تماما رحمت است ؛ حداقل باعث تکفیر گناهان ما می شود.
- ۲۰۴- واجعل قلبی بحبک متیا « و دل مرا سر گشته و دیوانه ی عشق و محبت قرار ده »
- نفی موضوع خود بینی است و اینکه پروانه بشود و به نور برسد و نور شود. از خدا بخواهیم با جذبات او از خود فارغ شویم و بی خود گردیم تا نفهمیم و خود را در برابر عظمتش گم کنیم .
- ۲۰۵- راست گویی در دیدن رویاهای صادق و صفای روح خیلی موثر است .
- ۲۰۶- آیا می شود کسی با خدا و اولیای خدا ارتباط دینی و معنوی داشته باشد ولی در مواقع مهمه دستگیری نشود و مخدول گردد و راهنمایی نشود!؟
- ۲۰۷- در ابتلائات و گرفتاری ها ، انسان چاره ای جز توسل به خدا و پناه آوردن آن به آن و لحظه به لحظه به خدا ندارد!
- ۲۰۸- دنیا پرستان را بنگرید که به چه دل بسته اند و بر سر چه با هم نزاع دارند ؛ به دنیایی از کاغذ و مقوا و خانه ی عنکبوت ... !
- ۲۰۹- زهد با داشتن دنیا منافات ندارد ... میزان در زهد ، دنیا داشتن یا نداشتن نیست .. بلکه میزان دل بستن یا نبستن است .

➤ ۲۱۰- باب رسیدن به کمالات و لقا الله مفتوح است . حیف نیست این مراحل را که از راه بندگی حاصل می شود ، نداشته و از آنها محروم شویم !؟

➤ ۲۱۳- اگر انسان طرفه العینی به خود واگذار شود ، از خدا جدا خواهد شد ، و شیطان کار خود را کرده و انسان را فریب خواهد داد.

➤ ۲۱۴- وداع از این دنیا برای ما بسیار نزدیک است ؛ ولی ما آن را دور می بینیم ؛ و گرنه اینقدر با هم نزاع نداشتیم.

➤ ۲۱۵- انسان با خود کاری میکند که هیچ موجودی با او نمی کند و آن اینکه سرچشمه ی صلاح را تا روز قیامت می خشکاند !

➤ ۲۱۷- به چیزی غیر از توکل و یاد خدا برای انسان ، آرامش حاصل نمی شود. و چیزی غیر از اعراض از یاد خدا و غفلت ، زندگی را تلخ و ناگوار نمی کند.

➤ ۲۱۹- ای کاش لیس بودن و هیچ بودن عالم امکان را درک می کردیم ؛ و برای هیچ اینقدر ارزش و اعتبار قایل نمی شدیم ؛ و بر سر هیچ اینهمه با هم نزاع نمی کردیم!

➤ ۲۲۰- خوردن غذای شبهه ناک و نیز غذای کسی که از حرام پرهیز ندارد هرچند جایز است ؛ ولی انسان را مریض و از عبادت محروم می کند و یا سبب سلب توفیق می شود.

➤ ۲۲۱- تا ما ناجور نشویم آنچه از بالا بر سر ما می آید ناجور نمی شود. بلکه کاری می کنیم که باران رحمت بر ما نقت و عذاب می شود!

➤ ۲۲۳- ما باید به مشایخ و علمای شیعه وفادار باشیم . آنها پدران مهربان و رواحانی ما هستند و بر ما خیلی حق دارند.

- ۲۲۵- اگر ملاقات خدا در آخرت ممکن باشد در دنیا هم ممکن است به همان ملاک امکان؛ منتها نه با دیده س سر بلکه با دیده ی دل و بصیرت.
- ۲۲۷- موجبات خواطر و غفلت و نسیان از یاد و ذکر حق را خود ما فراهم می کنیم ... در اثر محاسبه و مراقبه عیب کار آشکار می شود.
- ۲۳۱- کسی که از معنویات و معرفت خدا بهره مند است چه حاجت به کیمیا دارد! چه کیمیایی بالاتر از خدا شناسی.
- ۲۳۲- اساس عبودیت و بندگی حبّ است خداوند می فرماید: یحبّهم و یحبّونه « خداوند آنها را دوست دارد و آنها هم خدا را دوست دارند.»
- ۲۳۴- انسان باید هر روز موضع خود را مشخص کنید و ببیند آیا اهل حق است یا اهل باطل و پیرو آن .
- ۲۳۵- خداوند انسان را طوری آفرید که می تواند از راه عبودیت و بندگی خالص ، از مقام ملئکه گام فراتر نهد و مقامات انبیا و اولیا را کسب نماید.
- ۲۳۶- ذکر بالاترین کمال برای بشر است .
- ۲۳۷- هر کسی کاسه ای از ابتلائات دارد که مطابق با وجود و استعداد او پر شده است ؛ ولی خدا همه را دوست دارد.
- ۲۳۸- انبیا و ائمه نیامدند که بگویند مردم از دنیا هیچ بهره ای را نداشته باشند. بلکه آمده اند طریقه ی دنیا داری با سعادت و عزت را هم به ما نشان دهند.

- ۲۳۹- خدا کند شغل نافع خود را تشخیص دهیم و تثبیت در آن پیدا کنیم و در آن ثابت قدم باشیم و هر روز فکر تازه ای در سر نداشته باشیم و هر لحظه رنگی نشویم!
- ۲۴۰- از گذشتگان عبرت بگیریم و که ما هم مثل آنها به مرگ نزدیکیم و چهار روز باقیمانده ی عمر خود را چهار صد هزار سال نبینیم!
- ۲۴۴- باید بدانیم که مطلب فقط یکی است و آن بندگی خداست. بندگی خدا در طاعت خداست و طاعت خدا در ترک معصیت خدا در اعتقادات و در عمل است.
- ۲۴۵- عالم غفلت عالم مهیا شدن برای شیاطین جن انس است.
- ۲۴۶- ما باید از خدا بخواهیم آن به آن ما را از جمیع آفات و بلیات معنویه و صوریه، ظاهریه و باطنیه، دنیویه و اخرویه سالم و محفوظ بدارد.
- ۲۴۹- اگر انسان راستی برای مومنین و مومنات دعا کند ملئکه برای او دعا می کند.
- ۲۵۱- باید هر کسی در شبانه روز، مقداری از وقت خود را صرف تحصیل علوم دینیّه کند ولو به فرض یک ساعت در شبانه روز.
- ۲۵۲- هر کسی به پایین تر از خود نگاه کند و بگوید الحمدلله، اصلا خود همین شکرگزاری سبب غنا می شود...
- خود این شکر، موضوعیت و سببیت برای غنی تر شدن فقیر است.
- ۲۵۴- غنا و تمکن مالی جنبه ی مقدمیت دارد و برای اینست که انسان راحت زندگی کند. فرد متوکل بر خدا بدون داشتن آن مقدمه، راحت زندگی میکند.

➤ ۲۶۲- اگر باب دروغ و غیبت باز شود ، عصیان و طغیان دیگر هیچ حدی ندارد.

➤ ۲۶۴- اگر کسی سجود را طولانی کند خیلی اسباب ناراحتی شیطان می شود.

➤ ۲۶۷- کسی که ببیند در مرآی و مسمع خداست نمی تواند گناه کند. تمام انحرافات ما از اینست که خدا را ناظر و شاهد نمی بینیم .

➤ ۲۶۹- ما باید با احادیث سروکار داشته باشیم و آنها را مطالعه کنیم. چرا که شفا در اینها است.

➤ ۲۷۰- هر روز یک روایت از کتاب « جهاد النفس » وسایل الشیعه را مطالعه کنید . در واضحاتش بیشتر فکر کنید. بعد این را در خودتان می بینید که سر یکسال عوض شده اید.!

➤ ۲۷۳- کثرت مجالست با اهل غفلت ، مزید قساوت و تاریکی قلب و استیحاخ از عبادت و زیارات و تلاوت ها ، به سبب مجالست با ضعفای در ایمان ، به سو حال و نقصان مبدل میشود.

➤ ۲۷۵- هیچ ذکری بالاتر از ذکر عملی نیست . هیچ ذکر عملی بالاتر از ترک در اعتقادیات و عملیات نیست.

➤ ۲۸۰- س : برای رفع تنبلی و کسالت در عبادات چه باید کرد ؟ ج: در اوقات نشاط مشغول به عبادت مستحبّه شوید؛ و در اوقات کسالت ، اقتصار بر واجبات نمایید !

➤ ۲۸۱- س : با نذز و قسم ، تصمیمات اخلاقی می گیرم ، بعد از مدتی عزم سست می شود و شکست می خورم ، چه کنم ؟

➤ ج: یک دقیقه که خود را در یاد خدا دیدی اختیارا خود را منصرف نکنید ؛ و به انصراف و غفلت غیر اختیاری اهمیت ندهید!

➤ ۲۸۵- خدا می داند یک صلواتی را که انسان بفرستد و برای میتی هدیه کند ، چه معنویتی ، چه صورتی ، برای همین یک صلوات است !

➤ ۲۸۶- این اشک ، طریقه ی انبیا بود برای شوق لقا الله ، برای تحصیل رضوان الله .. این اشک چشم به اعلیٰ علّیین مربوط است.

➤ ۲۸۷- باید کسانی که حاجت مهمه ای دارند ، یکی از همین نمازها و از این عبادت هایی که برای حاجت مهم ذکر شده است را بجا بیاورند و اگر بخواهند تثبیت بکنند و تایدد بکنند و برسند به حاجت خودشان بلا شک ، مللتقت باشند بعد از آن طلب حاجت و نمازها و دعاها بروند و به سجود و سعی کنند به اندازه ی بال مگسی چشم تر شود ، این علامت اینست که مطلب تمام شد.

➤ ۲۹۰- اگر کسی کامل شود این تسبیح موجودات را در بیداری مشنود و مشاهده می کند.

➤ ۲۹۱- اصلا پیغمبر با همین شب زنده داری و سحر خیزی و انس با شب ، معارف الهی را می گرفتند ... آن لحظه های خاص و آن رحمت الهی در سحر ! ... سحر ، سحر!

➤ ۲۹۲- انسان باید دائم الذکر باشد ! زیرا کسی که دائم الذکر باشد ، همواره خود را در محضر خدا می بیند و پیوسته با خدا حرف میزند.

➤ ۲۹۳- چه خوب است انسان عبادت و کار خیر که انجام می دهد بگوید : کاری نکردم و اما کار نیک و خوبی که از دیگران دید ، بگویم : چقدر کار بزرگی انجام داده است .

- ۲۹۴- همه ی راذایل اخلاقی ، از ضعف در معرفت خداوند متعال پدید می آید اگر انسان در یابد که خداوند متعال همیشه و در همه حال از هر زیبایی زیبا تر است ، از انس به او هرگز جدا نخواهد شد.
- ۲۹۵- اگر ما به مقداری که طفل صغیر به پدر و مادرش اعتماد دارد به مولای خودمان اعتماد داشته باشیم کار درست می شود.
- ۳۰۰- سر و کار انبیا علیه السلام با خدا بود و هر جا گیر می کردند زود به خدا متوجه می شدند و در خوشی هم خدا را به یاد می آوردند به گونه ای که گویا می دیدند که همه چیز از انجا سر چشمه می گیرد.
- ۳۰۱- التزام به سنخ دعاهای اهل بیت علیهم السلام اولین مرتبه اش ، مجالست و موانست با آنهاست.
- ۳۰۲- مادیات و دنیا و وسایل راحتی ، رحاتی نمی آورد ، بلکه : الا بذكر الله تطمئن القلوب « هان ، تنها با یاد خدا دلها آرام میگیرد. » ، نه با داشتن ملک و ملکوت لذا باید سعی کنیم تزلزل هایمان برطرف شود و پرده ها برداشته شود و بزرگترین پرده خود ما هستیم ، تو خود حجاب خودی حافظ از میان بر خیز.
- ۳۰۴- خود را مریض نمی دانیم وگرنه علاج آسان است .
- ۳۰۵- علمای سابق که آن همه در علم و عمل موفق بودند و عمر با برکت داشتند و از انحراف فکری سالم بودند در اثر خوردند غذای حلال و اجتناب از غذاهای شبهه ناک بوده است .
- ۳۰۶- ما اگر خدا را همه جا حاضر و ناظر ببینیم چگونه باید باشیم؟!.
- در برابر ذاتی که حیولت و جدایی او از ما محال است و در همه جا حاضر و بر ما ناظر است چگونه باید باشیم و مرتکب معاصی نشویم ، هر قدر این درک حضور تقویت شود انسان محفوظ تر و مامون تر است و هر قدر تضعیف شود مصونیت و مامونیت او کمتر می شود.

- ۳۱۰- حسرت ما از این است که عده ای از علما را دیده ایم که تفاوت میان ما و آنها از لحاظ مقامات معنوی بسیار است ، به حدی که گویی میان ما و آنها به اندازه ی چند صد سال فاصله است.
- ۳۱۱- بعضی به حدی با حیا هستند که با همه ی ناداری و بیچارگی حاضر نیستند نیاز خود را اظهار کنند آیا نباید همسایه ها و همکار ها به این گونه افراد رسیدگی کنند.
- ۳۱۳- خداوند متعال می فرماید : و من احیا فکائما احیا الناس جمیعا : مائده آیه ی ۳۲ ، هر کس یکی را احیا کند گویا همه ی مردم را احیا کرده است ، منظور از حیات در این آیه ی شریفه ، نجات دادن از ضلالت ، و گمراهی در دین است.
- ۳۱۴- آیا با این همه بلا ها که بر سر مسلمان ها می آید نباید حال التجا برای ما پیش بیاید.
- ۳۱۶- تمامی ابتلائات به اختیار خود ما پیش می آید ، یعنی چون اطاعت خدا را به اختیار خود ترک می کنیم و معصیت او را اختیار می کنیم ناچار سزای کار های ما گرفتاری و بلا برای ماست .
- ۳۲۰- خدا کند یقین برای انسان روزی شود چقدر خوب است انسان از ناحیه ی امر روزی راحت باشد زیرا هم و غم روزی بد تر از زحمت کار است کسی که به هم و غم روزی مبتلاست شب و روز کار می کند و پیوسته غصه ی روزی را می خورد.
- ۳۲۴- این مستحبات است که انسان را به جایی می رساند.
- ۳۲۵- در تعبدیات کوی کردن از ما نخواستند ، سخت رینش نماز شب خواندن است که در حقیقت تغییر وقت خواب است نه اصل بی خوابی بلکه نیم ساعت بخواب تا نیم ساعت زودتر بیدار شوی.
- ۳۲۸- خدا کند علوم و معارف ما مثل نهری که به دریا متصل است یک نحو ارتباط ولو به صورت یک نخ باریک با منبع و سرچشمه اتصال داشته باشد و گرنه یک حوض پر از آب هم بدون ارتباط و اتصال با سرچشمه فایده و دوام و تازگی ندارد.
- ۳۳۸- کم تر کسی پیدا می شود که زندگی بر وفق مراد او باشد هر گونه عیش و نوش دنیا با هزار تلخی و نیش همراه است اگر کسی دنیا اینگونه پذیرفت و شناخت و در برابر ناگواری ها و بدی های همسر و همسایه و ... کمتر ناراحت می شود زیرا از دنیا بیش از اینکه خانه بلاست انتظار نخواهد داشت.

۳۴۰- گویا علت عقب ماندگی ما ترک مستحبات است ، علمای سابق به آن ملتزم بودند از قبیل زیارت و دعا و تلاوت قرآن و یا نماز اول وقت و ترک مکروهات مانند خواب بین الطلوعین .

۳۴۱- کار امروز را به فردا احاله کردن غبن (ضرر) است زیرا فردا کاری برای خود دارد امروز که برود از دست رفته و قابل جبران نیست.

۳۴۳- اگر کسی طالب هدایت و معرفت خدا باشد و در طلب جدی و خالص باشد در و دیوار به اذن الله هادی او خواهند بود.

۳۴۴- خداوند نوازل و بلاها را بدون حکمت و بدون ملاک و مصلحت نمی فرستد بلکه برای دعا و تضرع ما می فرستد بنابراین برای رفع آنها دعا لازم و تضرع به درگاهش مطلوب است.

۳۵۱- ترک معصیت حاصل نمی شود به طوری که ملکه ی شخص شود مگر با دوام مراقبه و یاد خدا در حال و زمان و مکان و در میان مردم و در خلوت .

۳۵۵- از واضحات است که : خواندن قرآن در هر روز و ادعیه مناسبه ی اوقات و امکانه در تعقیبات و غیره ی آنها و کثرت تردد در مساجد و مشارفه ی مشرفه و زیارت علما و صلحا و هم نشینی با آنها از مرضیات خدا و رسول اکرم است و باید روز به روز مراقب زیادتی بصیرت و انس به عبادت و تلاوت و زیارت باشد.

۳۵۹- خدا کند قوآل (پرسخن) نباشیم فعال (پرعمل) باشیم.

۳۶۴- س: ما آلوده به پستی های بیرونی و درونی هستیم ما را طبابت کنید و در پیمودن این طریق ما را راهنمایی بفرمایید ؟

ج: بسمه تعالی ، زیاد بگویید استغفرالله و خسته نشوید و خاطر جمع باشید این علاج است ، دائکم الذنوب و دوائکم الاستغفار (درد شما گناهان است و دوی شما استغفار .)

➤ ۳۶۵- س : برای رفع سوطن چه کنیم ؟ ج: سوطن به اعدی الاعدی (دشمن ترین دشمن) که دشمن داخلی و نفس است شاغل و مانع از سوطن به غیر است.

➤ ۳۶۶- نماز شب مفتاح توفیقات است . (کلید موفقیت هاست)

➤ ۳۶۷- در برنامه ی تحصیل راه متعارف را در پیش بگیرد اشکالی داشتید سؤال کنید برای پیسرفت در تحصیلات نافع ، ملتزم به تعقیبات مشترکه باشید (سبحان من لا یعدی علی اهل مملکت ، مفاتیح الجنان)

➤ ۳۷۲- اگر سلاطین عالم می دانستند که انسان ممکن است در حال عبادت چه لذت هایی را ببرد هیچگاه دنبال این مسائل مادی نمی رفتند.

➤ ۳۷۳- اگر به چیزی ظن و گمان داشته باشی و آنرا به صورت یقینی بیان کنی همین دروغ محسوب می شود..

➤ ۳۸۳- اگر ما به اندازه ای که این بچه به مادرش اطمینان دارد به خداوند اطمینان داشتیم و می دانستیم که هرچه از بخواهیم می دهد هیچ مشکلی نداشتیم و همه کارهایمان درست می شد.

➤ ۳۸۴- هر کس به روح مدرک توجه کند می بیند که از سنخ اینجا نیست بلکه برای انجام کاری و تحصیل امری چند روزی به اینجا آمده است و دوباره باز میگردد ولی روح مدرک خود ثابت و محرک این بدن است : من عرف نفسه عرف ربه ، هر کس خود را شناخت پروردگارش را شناخته است .

➤ ۳۸۵- اگر بالغیر بودن را فهمیدم یعنی همه چیز از خداست اقبال است و در این حال هرچه از او بخواهیم می شود و خداوند به او خطاب می کند الی الملک الحی القیوم (به بنده ام که پادشاه زنده و پا برجاست) زیرا بنده وقتی رو به آن طرف می کند ازل و ابد را به هم پیوند می دهد و وقتی رو به این طرف می کند پشت پای خود را هم نمی بیند.

- ۳۸۶- ما وقتی این گونه کرامت ها را از اهلش می بینیم با خود میگوییم ای کاش ما هم می توانستیم انجام دهیم و حال اینکه چنین کرامت ها کجا و امکان معرفت و خدانشناسی که خدا به ما داده است کجا ؟
- ۳۸۸- خدا میداند قرآن برای اهل ایمان مخصوصا اگر اهل علم باشد چه معجزه ها و کراماتی دارد و چه چیزهایی از آن خواهند دید.
- ۳۹۱- اگر به قرآن عمل میکردیم دیگران را به قرآن و اسلام جذب مینمودیم زیرا قرآن جامع همه کمالت انبیاء اولوالعزم است.
- ۳۹۲- اگر درست به قرآن عمل می کردیم با عمل خود دیگران را جذب می کردیم زیرا مردم غالبا به جز عده ی معدود خواهان و طالب نور هستند.
- ۳۹۶- خدا می داند حفظ قرآن چقدر در استفاده از این معدن و منبع رحمت الهی مدخلیت دارد و ما آنگونه که باید و شاید از قرآن استفاده نمی کنیم.
- ۳۹۷- آیه ی « و لو ان قرآناً سیّرت به الجبال او قطعت به الارض او کلم به الموتی (سوره ی رعد آیه ی ۳۱) اگر قرآنی وجود داشت که بواسطه ی آن کوهها سیر شود یا زمین به آن پیموده یا شکافته شود یا با مردگان سخن گفته شود (چه می گوید آیا امور مذکور در آیه ی شریفه فرض محال و غیر واقع است یا می خواهد بفرماید اهلش یا این قرآن همه ی این کارها را می توانند انجام بدهند.
- ۳۹۸- کسی آشنا به قرآن است که زیادتیر در آن تدبر کند مجموعه ی روایات هم مثل قرآن است .
- ۴۰۲- به هیچ امت و ملتی چنین قرآنی داده نشده که این همه خواص و آثار داشته باشد نعمت به این بزرگی به ما داده شده ولی مثل این است که اصلا ندادند و مثل اینکه این کتاب مکمل انسان نیست.

➤ ۴۰۳- توسّل به قرآن و حمل و فهم و قرائت آن برای نجات عموم مردم _ چه رسد به خواص _ مفید است .

➤ ۴۰۶- قرآن کتابی است که پیغمبر ساز است زیرا :

➤ پیغمبران دو گونه اند : قسم اول : پیامبرانی هستند که از جانب خداوند به پیامبری تعیین شده اند و قسم دوم پیامبران کمالی که در اثر ایمان و عمل به دستورات قرآن به کمالات پیامبر نائل می گردند. بنابراین قرآن پیغمبران کمالی تربیت میکند و پیغمبر ساز است .

➤ ۴۰۷- ما وظیفه داریم که در تعلیم و تعلم تلاوت و عمل به قرآن کوشش کنیم ولی ما شبهای احیا قرآن به سر می گذاریم و در مقام عمل آیه های حجاب ، غیبت ، کذب (و ویل للمطفّین : وای بر کم فروشان سوره ی مطفّین آیه ی ۱) و نیز (و لا تقل لهما أفّ : پس به پدر و مادر آف نگوئید ، سوره ی اسرا/آیه ی ۲۳)

➤ (و لا تمش فی الارض مرحاً: و با ناز و تکبر روی زمین راه نرو سوره ی لقمان آیه ی ۱۸)

➤ و ... را زیر پا می گذاریم .

اقتباس از کتاب های

در محضر بهجت جلد اوّل و جلد دوّم

گوهر های حکیمانه

به سوی محبوب

برگی از دفتر آفتاب

نکته های ناب

فیضی از ورای سکوت

بهجت عارفان

فریادگر توحید

